

ת"פ 47478/03/18 - מדינת ישראל נגד אבגי ובניו בע"מ, ציון הראל אבגי

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ת"פ 47478-03-18

26 יולי 2021

לפני:

כב' השופטת דפנה חסון זכריה

המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ: עו"ד ישראל שניידרמן

-

הנאשם:

1. אבגי ובניו בע"מ
2. ציון הראל אבגי
ע"י ב"כ: עו"ד ירון פרסי

החלטה

1. לפני בקשת הנאשם 1 להפנייתו לתסקיר מבחן ולביטול הרשעה.
2. הנאשם 1 הוא הבעלים של הנאשמת 2- חברה שעיסוקה מתן שירותי נקיון.
3. הצדדים הגיעו להסדר טיעון, ובהכרעת דין מיום 27.5.21 הורשעו הנאשמים בעבירות שיוחסו להם בכתב האישום, לפי סעיפים 10א, 20(ב1) ו-21 לחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כח אדם, תשנ"ו-1996 (להלן - "החוק").
4. לטענת הנאשם, מדובר בעבירה ראשונה, שבוצעה בתום לב וללא כוונה פלילית. הנאשם הוסיף, כי נטל אחריות מלאה על מעשיו עם גילוי דבר העבירה, שיתף פעולה באופן מלא עם הרשויות, ופעל לתיקון הפגם ולקבלת היתר כדין. עוד טען הנאשם, כי הוא אדם נורמטיבי, נעדר רישום בפלילים, בעל משפחה ואב לחמישה ילדים, ביניהם שלושה שעדיין מתגוררים עימו. לטענתו, הוא אף מצוי במצב כלכלי קשה, מתפרנס מדמי אבטלה וסיוע של בני משפחתו, ועושה כל שביכולתו על מנת לשלם את חובות הנאשמת, בעוד הרשעה עלולה לחסום את

דרכו ולפגוע ביכולתו להשתלב במעגל העבודה ולשלם את חובותיו.

לבסוף טען הנאשם, כי בגין העבירה בה הואשם הוגש כתב אישום כנגד חברה נוספת, ותיקה בתחום, וכי זו הגיעה להסדר מותנה ללא הרשעה עם המאשימה, כך שהרשעת הנאשם בנסיבות אלו תהווה אכיפה בררנית.

5. המאשימה הודיעה כי היא מתנגדת לבקשה.

6. לאחר שנתתי את דעתי למכלול הנסיבות שהובאו לפני, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות, מהטעמים המפורטים להלן.

7. הלכה פסוקה היא, כי ביטול הרשעה הוא צעד חריג בהליך הפלילי, ומשכך, על בית הדין לנקוט בו במשורה ורק בנסיבות חריגות ומתאימות:

"בשל אופיין ותוצאותיהן של העבירות הכלכליות כפי שנקבעו בחוק עובדים זרים, יש להיזהר במתן משקל יתר לעברם הנקי ואורחות חייהם הנורמטיביים של מי שמואשם בהן, ומנגד, על מנת להבטיח את עקרון אחידות הענישה ואת שיקולי ההרתעה והגמול, יש ליתן משקל רב יותר לאופיין של העבירות, נסיבותיהן ותוצאותיהן".

(ע"פ (ארצי) 33112-09-15 מדינת ישראל - זלקינד, (18.7.17)).

הדברים נפסקו אמנם ביחס לעבירה לפי חוק עובדים זרים, תשנ"א - 1991, אולם כוחם יפה אף לענייננו.

8. עיקר טעמיו של הנאשם הם בנסיבותיו האישיות ומצבו הכלכלי, ובהיותו אדם נורמטיבי שומר חוק. טעמים אלה, כשלעצמם, אינם מצדיקים הפניית עניינו לשירות המבחן, בפרט כאשר המטרה שלשמה התבקש העניין הוא ביטול ההרשעה.

אם תתקבל טענת הנאשם, הרי שכמעט בכל הליך שבו נדונות עבירות על חוקי עבודה, במסגרתו יטען הנאשם לביטול הרשעתו בשל נסיבותיו האישיות והיותו אדם נורמטיבי, יהא מקום לפעול כך, ובכך תעוקר מתוכן מטרת ההליך הפלילי.

בית הדין הארצי, קבע, כאמור, כי יש להיזהר במתן משקל יתר לעברם הנקי ואורחות חייהם הנורמטיביים של הנאשמים בעבירות מעין העבירות מושא הליך זה, על מנת להבטיח את עקרון אחידות הענישה ואת שיקולי ההרתעה והגמול.

9. אף אין בידי לקבל את טענת הנאשם בדבר אכיפה בררנית, שכן הנאשם הורשע בעבירות שיוחסו לו על

יסוד הודאתו, במסגרת הסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים.

10. לאמור לעיל יש להוסיף, כי נסיבות העבירה ונתוני האישיים של הנאשם יוכלו להישקל במסגרת הטיעונים לעונש, אך אין בהם להוות נימוק לשקול ביטול הרשעה או העברת עניינו של הנאשם לבחינת שירות המבחן.

11. סוף דבר - לא מצאתי כי מתקיים בעניינו של הנאשם טעם מיוחד המצדיק את הפניית עניינו לשירות המבחן, ומשכך, הבקשה נדחית.

12. מועד לשמיעת הטיעונים לעונש ייקבע וישלח לצדדים.

ניתנה היום, י"ז אב תשפ"א, (26 יולי 2021), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.